

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **M. D.**, bytem, zastoupené JUDr. Lubomírem Rotreklem, advokátem se sídlem AK Kašíkova 230/14, 682 01 Vyškov, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2016, č. j. 424/5859140089/315-JHO,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna právního zástupce žalobkyně JUDr. Lubomíra Rotrekla, advokáta se sídlem AK, Kašíkova 230/14, 682 01 Vyškov, ve výši 6448,- Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci rozsudku

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobkyně napadala rozhodnutí vydané žalovanou dne 15. 12. 2016, č.j. 424/5859140089/315-JHO, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí ČSSZ č.j. R-12.7.2016-424/5859140089 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. V odůvodnění mimo jiné uvedeno, že *vlastnímu předmětu námitek účastníka řízení, které se týkají výhradně*

nesouhlasu účastníka s posouzením zdravotního stavu, ČSSZ konstatuje, že byl předmětem již předchozích námitek ze dne 16. 2. 2016, jež mu byly zamítnuty rozhodnutím z 26. 4. 2016 a bude o nich rozhodnuto v rámci soudního řízení u Krajského soudu v Brně ...

S tímto odůvodněním žalobkyně nesouhlasí. U všech řízení dochází k pochybení ze strany ČSSZ.

V rozhodnutí č.j. 424/5859140089/315-JHO je uvedeno:

1. V rámci námitkového řízení k rozhodnutí z 15. 1. 2016 byl účastník řízení na základě lékařského posudku ČSSZ – pracoviště Brno ze dne 23. 3. 2016 uznán invalidním podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž se jednalo o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 1 písm. b/ uvedeného zákona, neboť z důvodu nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost účastníka řízení o 50 %. Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s největším dopadem na pokles pracovní schopnosti účastníka řízení bylo stanoveno zdravotní postižení uvedené v kapitole IX (postižení srdce a oběhové soustavy), oddíl B (postižení cév), položka 3c (obliterace tepen dolních končetin – stadium středně těžkých klaudikací) atd.
2. V rozhodnutí č.j. 5859140089/315-JPA ze dne 26. 4. 2016 uvedeno, že nové posouzení zdravotního stavu účastnice řízení lékařem posudkové služby ČSSZ pro účely námitkového řízení bylo provedeno dne 23. 3. 2016. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastnice řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X (postižení dýchací soustavy), oddíl B (dolní cesty dýchací), položce 3b (astma pod částečnou kontrolou) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity atd.

Po podání námitek ze dne 16. 2. 2016 byla žalobkyně předvolána dne 23. 3. 2016 do Zlína na posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti. Posudkové lékařce sdělila, že čeká na ortopedické vyšetření, protože jsou delší čekací doby. Toto jí nebylo umožněno. Vyšetřením dne 2. 5. 2016 bylo prokázáno RTG těžké postižení pohybového aparátu ... Prognóza nepříznivá.

Mimořádná kontrola invalidity byla nařízena žalobkyni 6. 8. 2015 po zamítnutí žádosti o průkaz OZP bez zdravotní dokumentace a odborných vyšetření, jak je uvedeno v námitkách ze dne 16. 2. 2016. K tomuto se ČSSZ v žádném rozhodnutí nevyjádřila. LPS se rozhodla neumožnit prokázat účastnici řízení zlepšení nebo zhoršení zdravotního stavu.

Rozhodnutí R 12.7.2016 bylo vydáno bez doručení předchozího rozhodnutí ze dne 26. 4. 2016 a znemožněno podat správní žalobu. Rozhodnutí doručeno 19. 8. 2016, kdy dne 11. 10. 2016 byla podána správní žaloba vedená pod sp. zn. 41 Ad 28/2016 u Krajského soudu v Brně.

Žalobkyně uvedla, že z uvedených skutečností vyplývá, že řízení je po celou dobu ze strany žalované zmatečné a nemohlo být pro pochybení ze strany žalované rozhodnuto podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb.

Navrhovala proto, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2016 zruší a uloží žalované, aby o žádosti žalobkyně znovu rozhodla.

Požadovala také, aby soud závázal žalovanou zaplatit žalobkyni vzniklé jí náklady řízení.

V doplnění žaloby zástupce žalobkyně uvedl, že konkrétně byla dne 7. 2. 2017 Krajskému soudu v Brně doručena žaloba žalobkyně datovaná dnem 6. 2. 2017, kterou jmenovaná brojí proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 15. 12. 2016, jímž byly zamítnuty její námitky a současně potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 12. 7. 2016. Jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí žalované specifikované v předcházejícím odstavci tohoto podání, odkazuje v něm mimo jiné na skutečnost, že: ... „*K vlastnímu předmětu námitek účastníka řízení, které se týkají výhradně nesouhlasu účastníka s posouzením jeho zdravotního stavu ČSSZ konstatuje, že byl předmětem již předchozích námitek ze dne 16. 2. 2016, jež byly zamítnuty rozhodnutím z 26. 4. 2016 a bude o nich rozhodnuto v rámci soudního řízení u Krajského soudu v Brně, jak uvedeno výše.*“

Pokud jde o aktuální právní stav, v mezidobí však bylo rozsudkem (proti němuž klientka výslovně zástupce nezmocnila k případnému podání kasační stížnosti) Krajskému soudu v Brně č.j. 41 Ad 28/2016-58 ze dne 17. 5. 2017 spolu s následným usnesením ze dne 14. 6. 2017 rozhodnuto o zrušení rozhodnutí ČSSZ ze dne 26. 4. 2016 č.j. 5859140089/315-JPA a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

V logické návaznosti na shora uvedené jeví se po právu, aby i stran žaloby ze dne 7. 2. 2017 postupoval soud tentýž senát (resp. samosoudkyně) příslušný k projednání věci analogicky jako v řízení vedeném pod sp. zn. 41 Ad 25/2016, když navrhoval dle jeho názoru bez potřeby provedení dalšího dokazování vydání rozsudku, kterým soud rozhodnutí ČSSZ ze dne 15. 12. 2016 č.j. 424/5859140089/315-JHO zruší a věc vrátí žalované k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla:

Ze spisové dokumentace žalobkyně vedené žalovaným pod č. 5859140089 se zjišťuje, že žalobkyni byl od 20. 3. 1998 přiznán plný invalidní důchod, který byl od 1. 1. 2010 vyplácen jako invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a od 18. 10. 2014 byla poživatelkou vdovského důchodu.

V rámci mimořádné lékařské prohlídky byla žalobkyně posudkem lékaře OSSZ Kroměříž ze dne 6. 8. 2015 uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně podle ust. 39 odst. 2 písm. a) zdp od 6. 8. 2015. S ohledem na posudek OSSZ žalovaná výrokem č. I. rozhodnutí ze dne 15. 1. 2016, č.j. R-15.1.2016-424/5859140089, rozhodla ve věci invalidního důchodu žalobkyně podle ust. 39 odst. 2 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále je „zdp“), tak, že od 12. 1. 2016 jí náleží namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně v zákonné lhůtě uplatnila námitky. Žalovaná v rámci řízení o námitkách přezkoumala invaliditu žalobkyně ve smyslu ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb. a provedla nové posouzení jejího zdravotního stavu. Podle posudku o invaliditě vypracovaného lékařem pracoviště ČSSZ, odd. lékařské posudkové služby, dne 23. 3. 2016 je žalobkyně invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zdp od 6. 8. 2015, jedná se o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) cit. zák. Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí 50%. S ohledem na posudek ČSSZ, odd. lékařské posudkové služby, žalovaná rozhodnutím ze dne 26. 4. 2016, č.j.

5859140089/315-JPA, rozhodnutí v části týkající se stupně invalidity změnila a ve zbytku potvrdila.

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 17. 5. 2017, č.j. 41 Ad 28/2016-58, opraveného usnesením ze dne 14. 6. 2017, č.j. 41 Ad 28/2016-64, bylo rozhodnutí žalované ze dne 26. 4. 2016, č.j. 5859140089/315-JPA, zrušeno. Následně v rámci realizace rozsudku krajského soudu vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 17. 8. 2017, č.j. 5859140089/315-LBO, jímž rozhodnutí ze dne 15. 1. 2016, č.j. R-15.1.2016-424/5859140089, změnila tak, že dle výroku č. I. podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zdp a podle ust. čl. II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zdp, náleží od 12. 2. 2016 žalobkyni namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši dosavadního invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně. Výrokem č. II. podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zdp od 12. 2. 2016 žalobkyni odňala vdovský důchod.

Podle čl. II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb. platí, že byl-li plný invalidní důchod přiznán před 1. 1. 2010 a při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009 je zjištěn takový stupeň invalidity, který má za následek snížení výše invalidního důchodu, sníží se výše invalidního důchodu až od třinácté splátky tohoto důchodu splatné po dni konání této prohlídky.

Podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. Nová výše invalidního důchodu se vypočte jako součin výše procentní výměry invalidního důchodu, která náležela před provedenou změnou stupně invalidity a koeficientu, který se vypočte jako podíl procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v § 41 odst. 2 citovaného zákona, která odpovídá novému stupni invalidity, a procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v § 41 odst. 2 citovaného zákona, která odpovídá dosavadnímu stupni invalidity. Tento koeficient se stanoví s přesností na 4 platná desetinná místa.

Dle čl. II. bodu 8 zákona č. 306/2008 Sb. platí, že plný invalidní důchod, na který vznikl nárok před 1. 1. 2010, se ve výši, v jaké náležel ke dni 31. 12. 2009, považuje od 1. 1. 2010 za invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně.

Plný invalidní důchod byl žalobkyni přiznán před 1. 1. 2010 a od 1. 1. 2010 byl vyplácen jako invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009, u ní byla zjištěna invalidita druhého stupně, která má za následek snížení výše invalidního důchodu. S ohledem na citované ustanovení žalovaná rozhodnutím ze dne 12. 7. 2016, č.j. R-12.7.2016- 424/585 914 0089, žalobkyni podle článku II. bodu 13 věty první zák. č. 306/2008 Sb. a § 41 odst. 3 zdp snížila od 12. 8. 2016 výši jejího invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně vypláceného ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, tedy na částku 6.023,- Kč měsíčně.

Pro stanovení výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně je rozhodující výše vypláceného důchodu a skutečnost, že tato výše důchodu se shoduje s výší invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. Koeficient podle § 41 odst. 3 zdp při změně invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invaliditu druhého stupně činí 0.5. Po vynásobení dosavadní výše procentní výměry důchodu vyplácené v částce 7166,- Kč uvedeným koeficientem 0,5 činí výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu prvního

stupně 3.583,- Kč měsíčně, základní výměra tohoto důchodu činí 2.440,- Kč, celkem tedy invalidní důchod žalobkyně pro invaliditu druhého stupně činí 6.023,- Kč měsíčně.

K námitkám žalobkyně týkající se zdravotního stavu žalovaná sděluje, že posouzení zdravotního stavu a rozhodnutí o stupni invalidity, resp. o snížení stupně invalidity, nebylo předmětem napadeného rozhodnutí. Žalobkyni napadené rozhodnutí o námitkách a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí se týkalo pouze snížení výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně. Z tohoto důvodu nelze v tomto přezkoumávat i její zdravotní stav.

Žalobkyně v žalobě dále namítá, že rozhodnutí ze dne 12. 7. 2016, č.j. R-12.7.2016-424/5859140089, bylo vydáno bez doručení předchozího rozhodnutí ze dne 26. 4. 2016, č.j. 5859140089/315-JPA, a z toho důvodu jí bylo znemožněno podat správní žalobu. K tomu žalovaná sděluje, že rozhodnutí ze dne 26. 4. 2016 bylo poštovním úřadem vráceno zpět z důvodu chybně uvedeného jména. Uvedené rozhodnutí bylo žalobkyni opět zasláno dne 17. 8. 2016 spolu s omluvným dopisem a bylo žalobkyni převzato dne 19. 8. 2016. Žalovaná je přesvědčena, že pozdějším doručením uvedeného rozhodnutí žalobkyni žádná újma nevznikla, neboť možnosti soudního přezkumu využila a v zákonné lhůtě proti rozhodnutí uplatnila žalobu u krajského soudu.

Vzhledem k výše uvedenému žalovaná nadále trvala na svém rozhodnutí ze dne 15. 12. 2016 a navrhovala, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

V replice na doplněk žaloby pak žalovaná uvedla, že jak již bylo uvedeno ve vyjádření, žalobkyni byl přiznán plný invalidní důchod před 1. 1. 2010 a od 1. 1. 2010 byl vyplácen jako invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009, u ní byla zjištěna invalidita druhého stupně, která má za následek snížení výše invalidního důchodu. S ohledem na ust. § 41 odst. 3 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a čl. II. bod 13 věty první zák. č. 306/2008 Sb., žalovaná rozhodnutím ze dne 12. 7. 2016 snížila žalobkyni od 12. 8. 2016 výši jejího invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně vypláceného ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, tedy na částku 6023,- Kč měsíčně. Napadeným rozhodnutím ze dne 15. 12. 2016 byly námitky žalobkyně proti tomuto rozhodnutí zamítnuty podle ust. § 88 odst. 8 zák. č. 582/1991 Sb. a § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

U nařízeného jednání u Krajského soudu v Brně dne 10. 1. 2018 zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně má zato, že její zdravotní stav odpovídá invaliditě III. stupně nikoliv II. stupně, tedy že nebyl správně posouzen. V mezidobí od vydání rozsudku Krajského soudu v Brně ve věci 41 Ad 28/2016 ze dne 17. 5. 2017 mohlo dojít ke změně zdravotního stavu u žalobkyně a její zdravotní stav mohl odpovídat invaliditě III. stupně. Pro žalobkyni je tato skutečnost velmi důležitá, neboť pokud by bylo uznáno, že je invalidní ve stupni III., byl by ji zachován vdovský důchod, což je pro žalobkyni důležité.

Zástupkyně žalované u soudního jednání uvedla, že vzhledem k tomu, že ve spise, který je veden u Krajského soudu v Brně 41 Ad 28/2016 soud nechal vypracovat posudek PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně, kdy posudková komise posuzovala datum změny invalidity u žalobkyně a z tohoto posudku, který byl v uvedeném řízení vypracován dne 29. 3. 2017 posudková komise dospěla k závěru, že ke vzniku změny invalidity u žalobkyně z III. stupně

na II. stupeň došlo od data 6. 8. 2015. Protože byl tedy zdravotní stav žalobkyně posuzován před poměrně krátkou dobou, viděla jako zcela nadbytečné, aby v současné době byl znovu posuzován zdravotní stav žalobkyně. Pokud by v budoucnu u ní došlo ke zhoršení zdravotního stavu a ten byl posouzen jako zdravotní stav pro invaliditu III. stupně, došlo by znovu k obnově výplaty vdovského důchodu.

Zástupce žalobkyně pak uvedl, že by měl být dle jeho názoru znovu zkoumán zdravotní stav žalobkyně, aby bylo postaveno najisto, zda k datu 15. 12. 2016, kdy bylo vydáno rozhodnutí, které je nyní přezkoumáváno Krajským soudem v Brně, zdravotní stav žalobkyně odpovídal invaliditě III. či invaliditě II. stupně, a to proto, že od této skutečnosti se bude odvíjet, zda žalobkyně bude pobírat vdovský důchod či nikoliv.

Krajský soud v Brně ve věci pak nařídil ještě jedno jednání, a to na den 7. 2. 2018, kdy zástupkyně žalované doložila doklad o tom, že rozhodnutí ČSSZ ze dne 17. 8. 2017, které bylo vydáno ČSZ po zrušujícím rozsudku Krajského soudu v Brně ve věci 41 Ad 28/2016, bylo doručeno žalobkyni dne 29. 8. 2017. Žalobkyně s tímto rozhodnutím souhlasila, neboť proti rozhodnutí nebyla podána žaloba a rozhodnutí žalobkyně převzala dne 29. 8. 2017.

Krajský soud v Brně z připojeného spisu tohoto soudu 41 Ad 28/2016 zjistil, že bylo přezkoumáváno soudem rozhodnutí vydané ČSSZ 26. 4. 2016, kdy ČSSZ rozhodla tak, že rozhodnutí ČSSZ č.j. R-15.1.2016-424/5859140089 ze dne 15.1.2016 se zčásti mění takto:

I.

Podle ust. § 39 odst. 2 písm. b/ zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a podle ust. čl. II. bodu 13 věty první zák. č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů náleží od 12. 1. 2016 účastníci řízení invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši 9606,- Kč měsíčně.

Výrok II. zní takto:

Ve zbytku se rozhodnutí potvrzuje.

V rámci řízení v této věci nechal Krajský soud v Brně posuzovat znovu zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobkyně. Požádal PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, o vypracování posudku a ten byl vypracován dne 29. 3. 2017. Posudková komise, která jednala ve správném složení, posoudila zdravotní stav žalobkyně tak, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b/ zák. č. 155/19895 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c/ zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. ke vzniku změny invalidity ze III. na II. stupně u žalobkyně došlo od data 6. 8. 2015.

Z odůvodnění tohoto posudku, tedy z posudkového hodnocení a závěrů vyplynulo, že se jedná o polymorbidní posuzovanou, která byla uznána plně invalidní v r. 1998 pro atopický ekzém, astma bronchiale a depresivní syndrom u simplexní osobnosti.

Při mimořádné KLP dne 6. 8. 2015 byla plná invalidita (invalidita III. stupně) snížena na invaliditu I. stupně. Zdravotní postižení lze hodnotit jako lékař LPS OSSZ, a jako rozhodující postižení stanovit postižení sluchu, které jak posuzovaná uvádí, přibýlo.

PK MPSV se přiklání k hodnocení jako lékař LPS ČSSZ, protože astma bronchiale působí vyšší pokles pracovní schopnosti. Dle plicních nálezů se jedná o astma bronchiale persistující, středně těžké, s přetrvávající ventilační poruchou středně těžkého stupně, bez respirační insuficience. Stabilizované. Nejedná se o astma pod nedostatečnou kontrolou, ani obtížně léčitelné astma. Bez nutnosti léčení za hospitalizace. Ztráta sluchu je v pásmu těžké oboustranné nedoslýchavosti, kompenzovatelná sluchadlem vlevo. Posuzovaná je schopna se orientovat sluchem, bez komunikačního handicapu, řeč je srozumitelná, slyší a rozumí běžné hovorové řeči. Dle ortopedického vyšetření jsou artrotické změny na kyčelních kloubech gr. II., s omezením hybnosti přiměřeně věku a habitu. Kolenní klouby jsou taktéž hybné přiměřeně věku a habitu.

Na páteři degenerativní změny, klinicky porucha statodynamiky, končetiny jsou bez paréz. Jedná se o lehké funkční postižení páteře, bez známek narušení nervu.

Známky diabetické polyneuropatie, která se projevuje nižšími reflexy a poruchou cití. Horní končetiny jsou bez poruchy funkce.

Pro únik moci při diuretické terapii byla vyšetřena na urologii, dg. stanovena pouze na základě anamnézy, objektivní vyšetření pro obezitu ztížena, doporučeny pomůcky pro inkontinentní. Posuzovaná je schopna si pomůcky samostatně vyměnit.

Na kůži břicha pod prsy v místech vlhké zapáčky atopická dermatitis, která nesnižuje pracovní schopnost.

Zrakové funkce jsou v pásmu lehké slabozrakosti, bez dopadu na pracovní schopnost.

Psychický stav a duševní schopnosti jsou bez významné patologie, neurastenické stesky, depresivní, bez významného dopadu na pracovní schopnost. Nihil psychotikum.

Po stránce interní je kardiopulmonálně kompenzovaná, anamnesticky fibrilace síní, warfarinizovaná, dle nálezu z 6. 2. 2016 sinusový rytmus.

Obezita je III. st. Je dlouhodobá, dosud bez redukčního pokusu, bez prokázaného podstatného poklesu kardiorepirační výkonnosti a snížení pohyblivosti.

Původní invalidizující onemocnění je zlepšeno, nová zdravotní postižení jsou výše zhodnocena.

Nálezy přiložené k námitkovému řízení, žalobě a při jednání PK MPSV, jsou ve shodě a potvrzují výše uvedené zdravotní postižení. Neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí. Ostatní onemocnění uvedena v dg. souhrnu nesnižují výkonnost organismu.

U posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí, s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X, oddíl B, položka 3b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. ve znění platném od 1. 1. 2010. PK MPSV stanoví míru poklesu pracovních schopností ve výši 40 %.

Samotné postižení dýchacích cest odpovídá položce shora uvedené, bylo by hodnoceno na horní hranici daného procentního pásma.

S ohledem na ostatní onemocnění a předchozí vykonávané výdělečné činnosti PK zvyšuje hodnocení o 10 %.

PK MPSV Brno k datu vydání napadeného rozhodnutí stanoví celkovou míru poklesu pracovní schopnosti **ve výši 50 %**.

Tento posudkový závěr vycházel ze zjištěného zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr k datu vydání napadeného rozhodnutí.

Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v závěru, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr k datu vydání napadeného rozhodnutí.

V námitkách nebo žalobě nebylo namítnuto nezjištění některých skutečností, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr k datu vydání napadeného rozhodnutí, ani nezjištění takové skutečnosti nebylo doloženo lékařským nálezem, uplatněným v průběhu řízení.

PK MPSV prostudovala všechny dostupné lékařské nálezy, použité v průběhu řízení jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí. Vzhledem k výše uvedenému PK MPSV konstatuje, že zdravotní stav byl k datu vydání napadeného rozhodnutí posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá progresse zdravotního stavu.

V žalobě posuzovaná si sama hodnotí pokles pracovní schopnosti u jednotlivých zdravotních postižení. K posouzení je kompetentní pouze lékař posudkové služby. Datum změny stupně invalidity PK MPSV stanoví na 6. 8. 2015. Posuzovaná je schopna po vzniku invalidity II. stupně vykonávat výdělečnou činnost jen z podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti.

Ze spisu 41 Ad 28/2016 pak bylo zjištěno, že bylo přezkoumáváno rozhodnutí žalované z 26. 4. 2016 a ve výroku rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 5. 2017 ve spojení s usnesením uvedeného soudu 41 Ad 28/2016-64 ze dne 14. 6. 2017 pak bylo zjištěno, že soud uvedené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Z odůvodnění tohoto rozsudku mimo jiné vyplynulo, že z posudku PK MPSV ČR ze dne 29. 3. 2017, který vzal soud za podklad svého rozhodnutí, neboť s tímto posudkem souhlasí, je stanoveno datum změny invalidního důchodu u žalobkyně z invalidity plné (po 1. 1. 2010 invalidita III. stupně) na invaliditu II. stupně. Soud tedy souhlasí s tím, že u žalobkyně jako poživatelky vdovského důchodu došlo ke změně podmínek na vdovský důchod tím, že již není invalidní v III. stupni, ale pouze v II. stupni a nesplňuje ani žádnou další podmínku v ust. § 50 odst. 2 zák. č. 150/1995 Sb. k tomu, aby jí náležel vdovský důchod. Je však nutné stanovit, od kterého data

dle platných právních předpisů, toto také řádně odůvodnit, nebo jinak je i tento výrok označený jako II. rozhodnutí z 26. 4. 2016, nepřezkoumatelný.

Soud proto rozhodnutí žalované ze dne 26. 4. 2016 zrušil a věc vrací žalované k dalšímu řízení a zavazuje je právním názorem, který v tomto rozsudku vyslovil. A to tím, že rozhodnutí musí být přezkoumatelné a přezkoumatelné zejména datum, od kterého žalobkyni náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně a v jaké výši a datum, od kterého žalobkyni již nenáleží vdovský důchod a proč.

Na základě uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně pak žalovaná vydala dne 17. 8. 2017 rozhodnutí, v jehož výroku uvedla, že: *Rozhodnutí ČSSZ č.j. R-15.1.2016-424/5859140089 ze dne 15. 1. 2016 se mění následovně:*

- I. Podle ust. § 39 odst. 2 písm. b/ zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a čl. II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb. od 12. 2. 2016 náleží účastníci řízení namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši dosavadního invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně.*
- II. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a/ zák. č. 155/1995 Sb. se od 12. 2. 2016 účastníci řízení odnímá vdovský důchod.*

Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně, jak soud již uvedl, žalobu nepodala, rozhodnutí je pravomocné, s jeho výrokiem tedy žalobkyně souhlasila a soud pouze uvádí, že z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že za datum změny vzniku invalidity z III. stupně na II. stupně vzala žalovaná datum 6. 8. 2015.

Je tedy evidentní, že proti tomuto datu žalobkyně žádné námitky neměla, soud tak usuzuje z toho, že, jak uvedl, uvedené rozhodnutí je pravomocné, žalobkyně proti němu skutečně žalobu ke Krajskému soudu v Brně nepodala.

Pokud jde o přezkoumávané rozhodnutí, tedy rozhodnutí, které je předmětem tohoto soudního přezkumu, rozhodnutí vydané dne 15. 12. 2016, ve výroku tohoto rozhodnutí je uvedeno, že se zamítají námitky žalobkyně a potvrzuje se rozhodnutí ČSSZ č.j. R-12.7.2016-424/5859140089 ze dne 12. 7. 2016.

Z odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že ČSSZ napadeným rozhodnutím ze dne 12. 7. 2016 rozhodla podle čl. II. bodu 13 věty první zák. č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (dále jen „zákon č. 306/2008 Sb.“), a v souladu s ust. § 41 odst. 3 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“), že účastníkovi řízení (tj. žalobkyni) se výše invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně vypláceného ve výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně snižuje ode dne 12. 8. 2016 na výši invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně, s tím, že invalidní důchod pro invaliditu II. stupně činí 6023,- Kč měsíčně.

V odůvodnění pak dále uvedeno, že žalobkyně ve svých námitkách vyjádřila nesouhlas se způsobem posouzení svého zdravotního stavu a zhodnocení míry poklesu pracovní

schopnosti, neboť má zato, že nadále splňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu vyššího stupně.

Z odůvodnění pak vyplývá, že na základě kontrolní lékařské prohlídky u OSSZ Kroměříž dne 6. 8. 2015 byla uznána účastnice řízení invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž se již nejednalo o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c/ uvedeného zákona, ani o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b/ uvedeného zákona, ale o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a/ uvedeného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost účastnice řízení o 45 %. Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo stanoveno zdravotní postižení v uvedené v kapitole VIII. (postižení ucha, bradavkového výběžku, sluchu), oddíl A (postižení ucha, bradavkového výběžku, sluchu), položka 5b (oboustranná těžká nedoslýchavost, při používání sluchadel s omezenými komunikačními schopnostmi) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů, která pro ně stanoví míru poklesu pracovní schopnosti o 35 %. V případě účastnice řízení byla tato hodnota navýšena o 10 procentních bodů dle ust. § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky, vzhledem k dalšímu postižení jejího zdravotního stavu, takže celkově činí pokles míry pracovní schopnosti 45 %. Jako den vzniku invalidity bylo stanoveno datum 6. 8. 2015 a doba platnosti posudku byla stanovena na dobu trvalou. Na základě tohoto posudku bylo vydáno rozhodnutí č. j. R-15.1.2016-424/5859140089 ze dne 15. 1. 2016, kterým ČSSZ rozhodla mj. že účastnici řízení náleží od 12. 1. 2016 namísto invalidního důchodu III. stupně invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, přičemž podle čl. II bodu 13 věty první zák. č. 306/2008 Sb. výše tohoto invalidního důchodu zůstává beze změn. Proti tomuto rozhodnutí podala účastnice řízení námitky ze dne 17. 2. 2016, v nichž nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu.

V rámci námitkového řízení k rozhodnutí z 15. 1. 2016 byla účastnice řízení na základě lékařského posudku ČSSZ – pracoviště v Brně ze dne 23. 3. 2016 uznána invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž se jednalo o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 1 písm. b/ uvedeného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost účastnice řízení o 50 %. Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti účastnice řízení bylo stanoveno zdravotní postižení uvedené v kapitole IX. (postižení srdce a oběhové soustavy), oddíl B (postižení cév), položka 3c (obliterace tepen dolních končetin – stadium středně těžkých klaudikací) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů, která pro ně stanoví míru poklesu pracovních schopností v rozmezí od 30 % do 40 %. V případě účastnice řízení byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti o 40 % s tím, že vzhledem k dalšímu postižení jejího zdravotního stavu byla tato hodnota navýšena o 10 procentních bodů dle ust. § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky, takže celkově činí pokles pracovní schopnosti o 50 %. Jako den vzniku invalidity bylo stanoveno datum 6. 8. 2015 a doba platnosti posudku byla stanovena na dobu trvalou. Na základě tohoto posudku bylo vydáno rozhodnutí v námitkovém řízení č.j. 5859140089/315-JPA ze dne 26. 4. 2016, kterým ČSSZ rozhodla, že účastnici řízení od 12. 1. 2016 náleží důchod pro invaliditu II. stupně ve výši 9606,- Kč měsíčně.

Proti tomuto rozhodnutí podala účastnice řízení dne 14. 10. 2016 správní žalobu na zrušení rozhodnutí ČSSZ ze dne 26. 4. 2016, ke Krajskému soudu v Brně, vedenou u tohoto soudu pod sp. zn. 41 Ad 28/2016.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná

Podle čl. II. odst. 13 zák. č. 306/2008 Sb. byl-li plný invalidní důchod přiznán před 1. lednem 2010 a při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009 je zjištěn takový stupeň invalidity, který má za následek snížení výše invalidního důchodu, sníží se výše invalidního důchodu až od 13. splátky tohoto důchodu splatné po dni konání této prohlídky.

Podle § 50 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů náleží vdovský důchod po dobu 1 roku od smrti manžela. Po uplynutí této doby má vdova podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení nárok na vdovský době jestliže

a/ pečuje o nezaopatřené dítě

b/ pečuje o dítě, které je závislé na pomoci jiné osoby ve stupni II. (středně těžká závislost) nebo III. (těžká závislost) nebo stupni IV. (úplná závislost)

c/ pečuje o svého rodiče nebo o rodiče zemřelého manžela, který s ní žije v domácnosti a je závislý na pomoci jiné osoby ve stupni II. (středně těžká závislost) nebo III. (těžká závislost) nebo stupni IV. (úplná závislost)

d/ je invalidní v III. stupni nebo

e/ dosáhla alespoň věku o 4 roky nižšího, než činí důchodový věk stanovený podle § 32 zdp pro muže stejného data narození nebo důchodového věku, je-li důchodový věk nižší.

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. d/ zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ust. písm. b/ nebo c/ citovaného ustanovení. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. c/ zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen ve vyšší částce, než v jaké náleží nebo byl přiznán nebo se vyplácí neprávem, důchod se sníží nebo odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

Soud na tomto místě uvádí, že podstatou všech sporů žalobkyně s ČSSZ se týká toho, že žalobkyně nesouhlasí s tím, že by se měl snížit v jejím případě stupeň invalidního důchodu ze stupně III. na stupeň II., neboť tomu dle jejího názoru neodpovídá její zdravotní stav. Navíc pro žalobkyni tato skutečnost má výrazný negativní důsledek v tom, že v případě, že by již nebyla invalidní ve stupni III., nenáležel by jí již vdovský důchod po zemřelém manželovi, který by jí byl odňat.

Pokud jde o otázku změny stupně invalidity z III. stupně na II. stupně, soud v tomto směru má za zcela jednoznačně prokázané, že invalidita žalobkyně se ze stupně III. na stupeň II. změnila od data 6. 8. 2015.

V tomto směru soud pokládal jakékoliv další dokazování za zcela nadbytečné, neboť ve spise sp. zn. 41 Ad 28/2016, Krajského soudu v Brně, se nachází posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, vypracovaný dne 29. 3 2017, jehož podstatný obsah soud v odůvodnění tohoto rozsudku citoval a z něho jednoznačně vyplývá, že ke změně stupně invalidity z III. stupně na II. stupně u žalobkyně došlo od 6. 8. 2015. O tomto posudku soud nemá žádné

pochybnosti, tedy o jeho obsahu a jeho závěrech, neboť posudek byl vypracován posudkovou komisí ve správném složení, posudková komise měla k dispozici všechny lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobkyně, uvedla, co je zásadním zdravotním postižením žalobkyně a jaké jsou její další zdravotní problémy, posudkový závěr je řádně zdůvodněn a tento posudek soud pokládá za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. Proto ho vzal také za podklad v posouzení zdravotního stavu žalobkyně a o datu změny invalidity z III. stupně na II. stupeň u žalobkyně nemá tedy žádné pochybnosti.

Podle názoru soudu nemá tyto podrobnosti v současné době ani žalobkyně, neboť, pokud jde o poslední rozhodnutí žalované vydané dne 17. 8. 2017, i z tohoto rozhodnutí žalované je zcela na jisto postaveno, kdy došlo ke změně stupně invalidity z III. stupně na II. stupeň u žalobkyně, je to zcela jednoznačně datum 6. 8. 2015 a soud má za to, že toto datum žalobkyně nezpochybňuje, neboť toto rozhodnutí ji bylo doručeno dne 29. 8. 2017, rozhodnutí je pravomocné, žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalobu k soudu nepodala.

Soud pak má za to, že ze strany žalované bylo postupováno zcela v souladu s čl. II. odst. 13 věta první, které citoval.

Soud proto žalobu posoudil jako nedůvodnou a dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) ji zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

Žalobkyni byl ustanoven k ochraně jejich práv ve smyslu ust. § 39 odst. 9 zák. č. 150/2002 Sb., s.ř.s., právní zástupce JUDr. Lubomír Rotrekl. Tomu proto náleží dle uvedeného zákonného ustanovení odměna dle vyhl. č. 177/1996 Sb., a to za 4 úkony právní pomoci, a to příprava a převzetí zastoupení včetně první porady s klientkou, seps právního rozboru věci, účast u soudního jednání 10. 1. 2018, účast u soudního jednání dne 7. 2. 2018, tj. 4 úkony po 1000,- Kč dle § 9 odst. 2 a § 7, dále pak 3x náhrada za promeškaný čas, tj. 9x půlhodina dle § 14 odst. 1 písm. a/ a odst. 3, to je 900 Kč, a dále 3x jízdné Vyškov Brno a zpět, celkem 3x 116,- Kč dle ust. § 13 odst. 1 a 4 a 4x 300 Kč režijní paušál dle § 13 odst. 3, celkem se jedná o částku 6.448 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7. února 2018

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně